Sygn. akt: **D 1/2019**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Anna Jakubowska-Rybczyńska**

Sędziowie: radca prawny **Bożena Bielecka - sprawozdawca**
radca prawny **Barbara Dubiel**

Protokolant: aplikant radcowski Barbara Olech

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Huberta Ząbka**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.,

sprawy radcy prawnego (…), urodzonego dnia (…)r. w(…), syna (…), zamieszkałego: (…)

obwinionego o to, że:

nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych, w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r., tj. w terminie tygodniowym licząc od ogłoszenia w dniu (…)r. przez Sąd Rejonowy w (…)wyroku w sprawie sygn. akt (…), w której na podstawie udzielonego pełnomocnictwa reprezentował pozwanego (…), nie zgłosił wniosku o uzasadnienie wyroku, a następnie w terminie dwutygodniowym licząc od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie, nie wniósł w imieniu klienta apelacji od w/w wyroku zamykając tym samym mocodawcy drogę odwoławczą od wspomnianego powyżej orzeczenia,
tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.)

I. **uznaje obwinionego radcę prawnego** (…)**winnym tego, że:**

nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych, w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r., tj. w terminie tygodniowym licząc od ogłoszenia w dniu (…)r. przez Sąd Rejonowy w (…)wyroku w sprawie sygn. akt (…), w której na podstawie udzielonego pełnomocnictwa reprezentował pozwanego (…), nie zgłosił wniosku o uzasadnienie wyroku, a następnie w terminie dwutygodniowym licząc od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie, nie wniósł w imieniu klienta apelacji

od w/w wyroku zamykając tym samym mocodawcy drogę odwoławczą od wspomnianego powyżej orzeczenia,

tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.).

II. Na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w wysokości 5.040 zł (słownie: pięć tysięcy czterdzieści złotych 00/100);

III. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.220 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście dwadzieścia złotych 00/100).

Przewodniczący Członkowie

Anna Jakubowska-Rybczyńska Bożena Bielecka Barbara Dubiel

Sygn. akt D 1/2019

Uzasadnienie

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego (…)- sygn. akt RD-(…)obwinionego o to, że:

1. Nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych, w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r. tj. w terminie tygodniowym licząc od ogłoszenia w dniu (…)r. przez Sąd Rejonowy w (…)wyroku w sprawie sygn. akt. (…), w której na podstawie udzielonego pełnomocnictwa reprezentował pozwanego (…), nie zgłosił wniosku o uzasadnienie wyroku, a następnie w terminie dwutygodniowym licząc od dnia w którym upłynął termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie, nie wniósł w imieniu klienta apelacji od w/w wyroku zamykając tym samym mocodawcy drogę odwoławczą od wspomnianego powyżej orzeczenia.

tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego Załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.)

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, ustalił co następuje:

W dniu (…)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła informacja od Pana (…)o naruszeniu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przez radcę prawnego (…) (k.l-k(…)). W swoim piśmie Pan (…)podnosi, że radca prawny (…) nie informował go o przebiegu powierzonej mu sprawy oraz o jej wyniku, a po zakończeniu postępowania w pierwszej instancji nie wystąpił ze środkiem odwoławczym, pomimo nie wyrażenia przez niego zgody na zaniechanie dalszych działań przez radcę prawnego. Podaje, że w dniu (…). udzielił radcy prawnemu (…)pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania go we wszystkich sprawach prowadzonych przed sądami powszechnymi oraz organami egzekucyjnymi. Według niego pełnomocnictwo nie było ograniczone. W szczególności zakres pełnomocnictwa obejmował reprezentację w sprawie o zapłatę z powództwa (…), zawisłej przed Sądem Rejonowym w (…) (sygn. akt (…)). Wraz z pełnomocnictwem został przekazany radcy prawnemu komplet dokumentów dotyczących powierzonej sprawy (w szczególności dokumenty finansowe, korespondencja przedprocesowa prowadzona z P. (…)oraz pisma sądowe otrzymane w sprawie). Znaczna część tych dokumentów została przekazana w oryginale. *W* oparciu o udzielone pełnomocnictwo z dnia (…)., radca prawny (…)złożył sprzeciw od nakazu zapłaty. W dniu (…)r. zapadł wyrok w sprawie (…)na mocy którego Pan (…)został zobowiązany do zapłaty kwoty 11200zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia (…). oraz kwotę 4004,07zł tyłem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie tytułu wykonawczego zostało wszczęte w stosunku do Skarżącego postępowanie egzekucyjne. Cała dochodzona kwota została wyegzekwowana przez komornika z rachunku Skarżącego. Jak podnosi (…)nie został on poinformowany przez swojego pełnomocnika o zakończeniu postępowania sądowego, zapadłym wyroku i wszczęciu postępowania

egzekucyjnego. Radca prawny, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie ogłoszenia wyroku nie stawił się w sądzie, nie złożył wniosku o uzasadnienie wyroku a następnie apelacji od niekorzystnego dla Skarżącego orzeczenia. Nie poinformował również o możliwości przywrócenia uchybionego terminu na złożenie środka odwoławczego. Po zajęciu rachunku przez komornika (…)usiłował podjąć kontakt z radcą prawnym (…), jednak bezskutecznie. W dniu (…)r. dokonał w (…) zgłoszenia szkody z OC radców prawnych. Dnia (…)r. ubezpieczyciel wydał decyzję przyznając Skarżącemu częściowe odszkodowanie w kwocie 5753,22 zł. Skarżący do Sądu Rejonowego w (…)sygn. akt (…)złożył wniosek o zawezwanie radcy prawnego (…)do próby ugodowej. Postępowanie nie zakończyło się żadnym porozumieniem. Do skargi Pan (…)załączył obszerną dokumentację dotycząca sprawy.

W dniu (…)r. wpłynęły wyjaśnienia radcy prawnego (…)dotyczące skargi Pana (…). Potwierdza, że był pełnomocnikiem Pana (…)w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym w (…)sygn. akt. (…)w sprawie z powództwa (…). Przyznał, że nie stawił się na wyznaczoną przez sąd rozprawę w dniu (…)r. z uwagi na. fakt, że w tym czasie miał wyznaczony termin rozprawy przed Sądem Okręgowym w (…). Wcześniej wystąpił, o odroczenie terminu rozprawy przed Sądem Rejonowym w (…), ale sąd oddalił jego wniosek. W dniu (…)r. Sąd Rejonowy w (…) zamknął przewód sądowy i wydał wyrok niekorzystny dla (…). Radca prawny (…)przyznał, że nie uzyskał informacji w sądzie o wydaniu wyroku i tym samym nie wystąpił z wnioskiem o uzasadnienie. Podkreślił, że jego zachowanie w tej sprawie[1] Wynikało przede wszystkim z faktu, iż w tym czasie ciężko chorował jego ojciec i musiał większość czasu poświęcić na opiekę nad nim. Opisana w tej sprawie sytuacja nie miała miejsca nigdy wcześniejszej ani później w jego praktyce radcy prawnego (k. (…)-k. (…)).

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia sygn. akt RD-(…)na postępowanie radcy prawnego (…) (k. (…)- k. (…)). W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił radcy prawnemu (…)zarzut popełnienia przewinienia dyscyplinarnego (k. (…)).

W dniu (…)r., radca prawny (…)został przesłuchany w charakterze Obwinianego i przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak zeznał głównym powodem dla którego nie dochował terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie i ewentualną apelację był zły stan zdrowia jego ojca, który chorowała na nowotwór. Pomimo przyjęcia pełnomocnictwa ogólnego nie umawiał się z klientem odnośnie reprezentacji w II instancji. Uprzedzał, że choroba ojca absorbuje jego czas i nie wszystko da się przewidzieć z wyprzedzeniem. Były to okoliczności, które miały ogromny wpływ na jego stan emocjonalny. Przedstawił przebieg postępowania związany z ogłoszeniem wyroku i jego niestawiennictwem na rozprawie. Radca prawny (…)wyraził czynny żal tego co się stało, podkreślił, że nigdy wcześniej taka sytuacja nie miała miejsca. Nie miał nigdy konfliktów z klientami. To była pierwsza i ostatnia taka sytuacja. Oświadczył, że zwrócił Panu (…) wszystkie otrzymane od nich dokumenty, które w większości stanowiły kopie poświadczone przez niego za zgodność z oryginałem, (k. (…)-k. (…)).

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu. Po uprawomocnieniu się postanowienia postanowił wystąpić do Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie Obwinianemu ostrzeżenia dziekańskiego w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych, przyjmując, że w świetle okoliczności sprawy będzie to wystarczającym środkiem dyscyplinującym

radcę prawnego. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, że okolicznością bezsporną jest, że zarzucany Obwinianemu czyn został przez niego popełniony, do czego Obwiniony się przyznał składając obszerne wyjaśnienia. Uznał, że udzielenie upomnienia dziekańskiego na piśmie oraz związana z tym faktem rozmowa dyscyplinująca, pomimo, że nie jest stricte karą wymieniona w katalogu kar w ustawie o radcach prawnych, stanowi środek nie mniej represyjny i dyscyplinujący radcę prawnego, (k. 183 - k. 187).

W dniu (…)r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…)na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w przedmiocie umorzenia dochodzenia. Powyższemu postanowieniu Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania, poprzez przyjęcie, że zaniechanie podjęcia działań przez profesjonalnego pełnomocnika, które skutkowały zaniknięciem drogi sądowej swojemu klientowi i doprowadziło do wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest czynem o znikomej społecznej szkodliwości. W swoim odwołaniu Pan (…)podkreślił, że radca prawny (…)jako profesjonalny pełnomocnik nie podjął żadnych ' działań aby umożliwić skuteczna obronę swojego klienta. Zaprzestał kontaktów z klientem, unikał spotkań , nie tłumaczył swojego zaniedbania. Zarzucił, że profesjonalizm pełnomocnika ma objawiać się w dbałości o prowadzenie sprawy z wykorzystaniem wszystkich dopuszczalnych prawem możliwości zapewniających klientowi zakończenie sprawy korzystnym rozstrzygnięciem czego w relacji Skarżący - Obwiniony zabrakło (k. (…)-k. (…)).

W dniu (…). odbyło się posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, na które stawili się Pan(…)- Skarżący oraz (…)- ojciec Skarżącego. Skarżący poparł w całości złożone zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia, nie składając dodatkowych wniosków dowodowych. Postanowieniem z dnia (…). sygn. akt. (…)Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uchylił w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…)r. o umorzeniu dochodzenia i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zlecił uzupełnienie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiału dowodowego o przesłuchanie w charakterze świadka Skarżącego (…)oraz ustalenie zakresu pełnomocnictwa udzielonego przez (…)radcy prawnemu (…) (k. (…)-k. (…)).

W trakcie postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…)r. przesłuchał w charakterze świadków Pana (…)oraz (…). Pan (…)potwierdził, że w dniu (…)udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu (…). Sierdził, że żąda od radcy prawnego (…)zwrotu ponad 17 tys. zł, które zostały zapłacone Panu (…), pomniejszone o to co zapłacił ubezpieczyciel. Przyznał, że według niego, jeżeli radca prawny zostanie ukarany przez Sąd Dyscyplinarny ORP w Lublinie łatwiej będzie mu odzyskać pieniądze prze sądem powszechnym.

Przesłuchany w charakterze świadka (…)zeznał, że radca prawny (…)jest winny przegranej sprawy ponieważ nie stawiał się na stawiennictwa nieobowiązkowe, nie wysłała substytuta, nie załatwiał zastępstwa i nie informował swojego mocodawcy o przebiegu sprawy (k. (…)-k. (…)).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…)r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinowanego OIRP w Lublinie wniosek o ukaranie radcy prawnego (…). Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podniósł, że radca prawny (…)był pełnomocnikiem (…)w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w (…)w sprawie sygn. akt. (…). W dniu (…). przyjął od (…)pełnomocnictwo, którego treść upoważniła go do reprezentowania klienta we wszystkich sprawcach prowadzonych

przed sądami powszechnymi oraz organami egzekucyjnymi z prawem udzielenia substytucji. Okoliczności przedmiotowej sprawy nie pozostawiają wątpliwości, że Obwiniony popełnił czyn objęty stawianym mu zarzutem. W tym zakresie Obwiniony przyznał się do zarzucanego, mu czynu i wyraził ubolewanie nad zaistniałą sytuacją. Według Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego należy się zgodzić z treścią opinii (…):" iż Sąd Rejonowy w (…) w sprawie sygn.. akt (…)nie rozstrzygał w kwestii zdatności wózka do użytku po przeprowadzonych pracach naprawczych, a o zasadności zapłaty za wykonane prace". Spieranie się co do zakresu prac na jakie pozwany umówił się z powodem i udowadnianie czy powód je wykona czy nie, nie upoważniało Skarżącego do wstrzymania płatności za dotychczas wykonaną usługę. Powyższe okoliczności mają kluczowe znaczenie dla przyjęcia jaką ewentualnie szkodę poniósł Skarżący w związku z bierną postawą pełnomocnika w zakresie objętym zarzucanym mu czynem. Pokrzywdzony w swoich zeznaniach oświadczył, że domaga się ód Obwinionego zwrotu kwoty 17 tysięcy złotych, które zapłacił przeciwnikowi procesowemu pomniejszone o kwótę wypłaconą przez (…). W ten sposób usiłuje on obciążyć Obwinionego zapłatą za wykonaną na jego rzecz naprawą wózka widłowego.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego są to roszczenia niezasadne , za które radca prawny nie może ponosić odpowiedzialności i dlatego też nie zostały objęte wnioskiem o ukaranie (k. (…)-k. (…)).

W dniu (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrzył sprawę na rozprawie, na którą zawiadomiony prawidłowo Obwiniony radca prawny (…)stawił się. Stawili się Skarżący (…)i jego ojciec (…).

Uczestniczący w rozprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał wniosek o ukaranie radcy prawnego (…).

W trakcie rozprawy Pokrzywdzony podtrzymał stanowisko zawarte w skardze. Dodatkowo wyjaśnił, że nie miał możliwości obrony z uwagi na zachowanie radcy prawnego Pana (…).

Obwinimy radca prawny (…)w trakcie rozprawy złożył obszerne wyjaśnienia. Przyznał się do niezłożenia i nieprzekazania wniosku o uzasadnienie wyroku w sprawie (…). Nie przyznał się do zarzutu niewniesienia apelacji od wyżej wymienionego wyroku z uwagi na to, że ustalenia dokonane pomiędzy nim a Pokrzywdzonym dotyczyły reprezentowania go wyłącznie przed sądem I instancji o czym Pokrzywdzony dobrze wiedział, ponieważ był o tym informowany. Zaznaczył, że w treści udzielonego mu pełnomocnictwa przez Pokrzywdzonego jest zwrot „we wszelkich sprawach prowadzonych przed sądami powszechnymi" ale nie użyto tutaj zwrotu we wszystkich instancjach. Radca prawny podnosi, że zgodny zamiar zamiar stron była taki, że upoważnienie nie dotyczy zastępowania przed II instancją. W związku z tym radca prawny (…)uznał, że był zobowiązany do złożenia w imieniu Pokrzywdzonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i przesłania do Pokrzywdzonego czego nie uczynił. Radca prawny (…)wyjaśnił dlaczego nie dopełnił obowiązków jakie do niego należały.

W charakterze świadka został przesłuchany (…), ojciec Pokrzywdzonego. Potwierdził treść zeznań złożonych w trakcie postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego. Dodał, że po otrzymaniu wyroku sądu skontaktował się z radcą, który powiedział mu że mają czas 30 dni na odwołanie i później kontakt był utrudniony. Świadek zeznał, że jeśli dał pełnomocnictwo w tej sprawie to radca prawny powinien bronić ich do końca.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznając zachowanie radcy prawnego za naganne i godzące w zasady etyki radców prawnych podtrzymał wniosek o jego ukaranie i wymierzenie mu kary pieniężnej w wysokości dwukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, ujawnionych w trakcie rozprawy w dniu (…)r. w trybie art. 387 § 4 kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy o radcach

prawnych oraz na podstawie protokołu z tej rozprawy.

Przechodząc do oceny postępowania radcy prawnego (…) w ramach ustalonego stanu faktycznego i treści zarzutów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujący wniosków.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala uznać, iż Obwiniony radca prawny (…)jest winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego we wniosku o ukaranie tj. nie dochowując należytej staranności przy wykonywaniu czynności zawodowych, w okresie od dnia (…)r. do dnia (…)r. tj. w terminie tygodniowym licząc od ogłoszenia w dniu (…). przez Sąd Rejonowy w (…)wyroku w sprawie sygn. Akt. (…), w której na podstawie udzielonego pełnomocnictwa reprezentował pozwanego (…), nie zgłosił wniosku o uzasadnienie wyroku, a następnie w terminie dwutygodniowym Ucząc od dnia w którym upłynął termin do zgłoszenia wniosku o uzasadnienie, nie wniósł w imieniu klienta apelacji od w/w wyroku zamykając tym samym drogę odwoławczą od Wspomnianego powyżej orzeczenia tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zajadu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie wina Obwinionego nie budziła wątpliwości a stan faktyczny sprawy został ustalony prawidłowo. Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art 6 Kodeksu Etyki Radców Prawnych stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zajadu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. radca prawny mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego opisane zachowanie (…)sprzeczne jest obowiązującymi radcę prawnego standardami i wartościami prezentowanymi w kodeksie Etyki Radcy Prawnego i ustawie o radcach prawnych. Radca prawny (…)popełniając zarzucane mu przewinienia dyscyplinarne naruszył podstawowe zasady obowiązujące radców prawnych. Wyjaśnienia radcy prawnego (…) co do zakresu pełnomocnictwa nie zasługują na uwzględnienie. Radca prawny powinien wykonać czynności zmierzające do ochrony interesów jego mocodawcy, a w przypadku jakichkolwiek wątpliwości podjąć próbę ustalenia zakresu pełnomocnictwa. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego również okres do podjęcia czynności przez radcę prawnego był wystarczająco długi. Nawet w przypadku zdarzeń losowych, co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, radca prawny mógł podjąć działania zmierzające do ochrony praw Pokrzywdzonego. Obwiniony wykonuje zawód radcy prawnego, a więc osoby cieszącej się zaufaniem publicznym, do postępowania której trzeba stosować szczególną miarę sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Ustawa radcach prawnych zobowiązuje radcę prawnego do zachowania przy wykonywaniu obowiązków zawodowych staranności wynikającej z wiedzy prawniczej (art. 3 ust. 2 tej ustawy). Opisane naruszenie obowiązków zawodowych musi być wprawdzie zawinione, ale sam fakt ich naruszenia przesądza w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o winie, co najmniej w postaci niedbalstwa. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa, że pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Radca prawny dokładając najwyższej staranności, korzystając ze swojej wiedzy prawniczej i doświadczenia, świadczy pomoc prawną tak, aby należycie reprezentować interes swojego klienta. Radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością, uwzględniając profesjonalny charakter działania, a wykonując swój zawód

powinien kierować się obowiązującymi przepisami prawa. Osobę wykonująca zawód zaufania publicznego powinny cechować wysokie standardy etyczne, świadomość społeczną, dbanie o godność profesji i wizerunek samorządu.

Radca prawny wykonuje zawód zaufania publicznego, a więc osoby cieszącej się publicznym zaufaniem, do postępowania której trzeba stosować szczególna miarę sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Okręgowy Sąd Dyscypliny stwierdza, iż zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego o jakim stanowi art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zasadnym jest wskazać, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 18 lutego 2004r. (sygn. akt P 21/02), uznał, że zawody zaufania publicznego wykonywane są zgodnie z ich konstytucyjnym określeniem - w sposób społecznie aprobowany, o ile ich wykonywaniu towarzyszy realne "zaufanie publiczne". Na zaufanie to składa się szereg czynników min. przekonanie o zachowaniu przez wykonującego ten zawód dobrej woli, właściwych motywacji, należytej staranności zawodowej.

Podsumowując powyższe, wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego, postępowanie radcy prawnego (…)ocenione zostało jako naganne i zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na przewinienie wskazane we wniosku o ukaranie było wymierzenie Obwinionemu radcy prawnemu na kary pieniężnej na podstawie art. 64 ust. 1 w zw. z art. 65 ust. 1 pkt 3) ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę fakt dotychczasowej niekaralności Obwinionego jak również przyznanie się do pełnienia zarzuconego mu przewinienia dyscyplinarnego oraz wyrażenie skruchy, co zdaniem Sądu było okolicznościową łagodzącą, która miała wpływ na rodzaj kary. Wymierzając karę za przewinienie dyscyplinarne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę m.in. rodzaj naruszeń w kontekście kompleksowej działalności danej osoby.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zasądzona kara jest adekwatna do popełnionego czynu, jego skutków oraz okoliczności popełnienia. Zasądzona kara powinna przyczynić się do zapobieżenia popełnieniu przez Obwinionego radcę prawnego (…) podobnego czynu w przyszłości i stanowić realne zadośćuczynienie naruszonemu u Pokrzywdzonego poczucia zaufania do zawodu radcy prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego kara pieniężna jest karą dotkliwą w stopniu pozwalającym zakładać, że nie nastąpi powrót Obwinianego do tego samego typu przewinienia w dalszym ciągu wykonywania zawodu.

Wymierzony rodzaj kary jest adekwatny do popełnionego przez Obwinionego przewinienia dyscyplinarnego i ma na celu wzbudzenie w ukaranym wolę współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby postrzegania porządku prawnego, szczególnie gdy wykonuje on zawód zaufania publicznego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji zgodnie z powołanymi wyżej przepisami.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art 70^6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz § 1 ust. 1 pkt. 1 Uchwały Nr 86/lX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego biorąc pod uwagę zakres czynności podjętych w postępowaniu.

Pouczenie:

na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 06.07.1982 o radcach prawnych (Dz.U. z 2018r. poz. 2115 ze zm.) od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje prawo wniesienia odwołania. Odwołanie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie w termie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Członkowie

Anna Jakubowska-Rybczyńska Bożena Bielecka Barbara Dubiel